

ותן חלקנו בתורתך
 מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה
 והתעמקות בענייני
פרשת בא
 תשפ"א

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
 לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת בא תשפ"א – מהסתר לגילוי

ערב טוב, חיים טובים! מה שלומכם?

שבוע טוב, אנחנו פה בפרשת בא – פרשה מאוד רצינית.

בפרשה הזו עם ישראל הופך להיות לעם – ה' יתברך מכריז עלינו. ומתחיל הסוף של המכות, הסוף של הגלות.

הכל זה בשלבים, בתהליכים. שום דבר בעולם ובעולמות לא מתרחש במכה אחת, כי אם ירד איזה אור במכה אחת – זה גורם לשבירת הכלים. כך בפרט, כך בכלל, כך בגשמיות, כך ברוחניות.

למשל, כמו שידוע שכשה' יתברך רצה להתגלות למשה רבינו, אז התגלה אליו בהתחלה בדיבור, בקול של עמרם אביו כדי להרגיל אותו, כדי להכין אותו – שאם לא, מי יודע, פתאום ה' מדבר עם בן אדם – בן אדם יכול חלילה... הנשמה מסתלקת, הוא יכול להשתגע או להיבהל, להינזק – לזה אנחנו קוראים 'להתאים את האור לכלי'.

גם כאשר היה צריך להודיע ליעקב אבינו ש"עוד יוסף חי", אז סרח בת אשר, היא היתה השליחה לזה – ללכת ולשיר כדי שיעקב ישמע את זה ככה מהצד לאט לאט, כדי שיתחיל להבין את הבשורה הנהדרת הזו! הם פחדו שאם הם יבואו ויגידו לו ככה ישר: "עוד יוסף חי", תסתלק הנשמה שלו.

זה מאוד חשוב – לא להבהיל את הבריות. לפעמים אנשים עושים קונדסים, מבהילים מישהו. זה דבר מאוד מסוכן ואסור בתכלית האיסור. הכרתי מישהו שאבא שלו, כשהוא היה ילד, אמרו לו: "הבית שלך נשרף", והוא רץ לבית שלו וקיבל התקף לב ו'הלך', כן, אז זה לא פשוט. אז גם דברים טובים, צריך להיזהר איך אומרים אותם, וגם דברים ההפך מזה, צריך להיזהר איך אומרים אותם, גם בפרט, גם בכלל.

והנה, אבא שבשמיים יתברך שמו לעד מתחיל את תהליך גאולת מצרים, הכל בשלבים, מכה אחר מכה, לא רק כדי שעם ישראל יתרגלו להתגלות שלו יתברך, אלא שהעולם כולו יתרגל להתגלות שלו. ולכן לפי עניות דעתי לא היתה מכה אחת או שתיים – שיכול היה לתת מכה וזהו – אלא להרגיל. עשר מכות כנגד עשר ספירות – הדרגתיות, השתלשלות.

גם פרעה, שכתוב אצל חכמינו שהיה רשע גמור, פרעה היה רשע גמור – ה' יתברך היה שולח כל פעם מכה, ואחר כך המכה היתה מסתלקת – הוא היה מבקש: "תתפללו, תעתירו. הפעם יהיה בסדר. אני אתן לכם לצאת", ואז המכה היתה מסתלקת והוא היה חוזר לסורו: "אה כן, אם המכה הסתלקה, כנראה שזה לא כזה נורא" – הוא לא היה מוכן לשחרר. גם כשכבר התחיל להסכים לשחרר, אז הוא אמר: "טוב, רק הגברים ילכו, מה צריכים תינוקות ונשים ולהבדיל בעלי חיים, שישארו". ככה – גם בשלבים, הוא לא הסכים במכה אחת לשחרר את עם ישראל.

כמוכן, זה כי ה' הכביד את ליבו כדי לתת לו את כל המכות כי הם עשו רע לעם ישראל, אז ה' נקם, וגם כדי שנדע כל הדורות איך ה' לקח אותנו לעם והוציא אותנו מסבלות מצרים, עבדות מצרים. וזה היה תהליך שבאמת העולם לא שכח אותו, עם ישראל לא שכח אותו. אפילו אנשים מאוד מתבוללים בחוץ לארץ יודעים שיש פסח. ויש כאלה, הרבה מאוד, שעושים גם את הסדר – לא לפי ההלכה, אבל עושים, אוכלים מצות. זה מחזיק! הדבר הזה החזיק.

היום למשל יש מכחישי שואה. השואה היתה לפני שבעים וכמה שנים. אנשים, אין להם בעיה להגיד שלא היתה שואה, לא הרגו יהודים וזו המצאה. מה זה? יש תיעוד, יש הכל, יש צילומים, יש אנשים שנפגעו, יש ניצולי שואה, יש הכל! ובכל זאת, אנשים מכחישים. ויש בטח מיליונים של אנשים בעולם שמאמינים בזה – שהגזמנו, שמה פתאום, שלא היתה שואה, שזה לא היה עד כדי כך, וכן הלאה וכן הלאה – מיליונים, לא יודע, אולי מאות מיליונים, אין לי מושג. אז אפילו בעולם מודרני עם תיעוד מודרני יכולים להכחיש.

והנה, עבדות מצרים ויציאת מצרים, סדר פסח – זה לא סר מהעולם וזה לא סר מעם ישראל. אפילו האומות מכירים בזה – גם הישמעלים, גם הנוצרים מכירים בזה, שזה רוב העמים בעולם. אז העבודה הזו שאבא שבשמיים עשה עם עשרת המכות, זה באמת נחרט בזיכרון העולמי הקולקטיבי וגם הפרטי. מי לא שמע על מכות מצרים? פלא פלאים!

מצד זה היה צריך להיות ככה, בתהליך ובשלבים, כדי שכל הצדדים יוכלו לסבול את זה, גם שפרעה והמצרים יוכלו לסבול את המכות, כי אבא שבשמיים רצה שככה זה יהיה – שלא יקבלו מכה אחת, אלא שישבלו כל מכה ומכה כנגד מה שהם עשו רע לעם ישראל, וכדי שלאט לאט שמו יתברך ילך ויתגדל.

מה זאת אומרת? רוב הבריות מאמינים שיש בורא עולם, אפילו מדענים ואנשים שלא מקיימים שום תורה ומצוות וכל מיני אומות העולם – הם מאמינים כולם! הרוב המכריע של הבריות בעולם מאמין שיש בורא עולם – בכל הדורות. אבל הם לא מאמינים שהוא מתגלה למשל לבני אדם, הם לא מאמינים שהוא מנהל את העולם באמת, 'מה לו ולהתעסק בקטנות'. עובדי עבודה זרה המקוריים, הם האמינו שיש בורא עולם, אבל אמרו: 'הוא הסתלק מפה, הוא לא מתעסק בעולם הזה. מה, מעניין אותו מה קורה פה? אם יש איזו נמלה שזזה ימין או שמאל, זה עניין שלו?'

לעומת זה, אמונת ישראל – שבודאי ה' יתברך מנהיג את העולם, מנהל את העולם. וכן, מעניין אותו אם איזו נמלה אחת זזה ימינה או שמאלה, וכמה היא זזה – זה הכל בהשגחה! ככה אנחנו לומדים בתורה, וכך מדגיש מאוד מאוד רבינו הבעל שם טוב הקדוש – שאין שום דבר בעולם שהוא לא מושג באופן פרטי.

בזמן הזה של עבדות מצרים, פרעה וכל עובדי עבודה זרה וכל המכשפים שהיו שמה, כל אחד חשב שהוא מנהל את העולם – פרעה אמר שהוא ברא את עצמו, שהוא ברא את היאור, את הנילוס. וגם

חשדו במשה רבינו שמה שהוא עושה, המכות הראשונות וכן הלאה עד מכת כינים, זה הכל בכישופים.

מה זה כישוף? כישוף זה סדר של פעולות שאבא שבשמיים ברא, שהרשעים והמכשפים יכולים לעשות את הפעולות האלו ולגרום לתוצאות מסוימות עד גבול מסוים. למה ה' יתברך ברא דבר כזה, שיהיה כישוף, שאנשים יטעו לחשוב שיש להם כוחות או שהם שולטים בעולם או שהם בראו את העולם? – את כל זה הוא עשה בשביל הבחירה, "זה לעומת זה": אתה תאמין בה' או תאמין בכל מיני מכשפים וכל מיני כישופים? אתה תאמין במשה עבדו או תאמין בבלעם? יש לך בחירה. תאמין באבא שבשמיים או חלילה בנחש הקדמוני, למי אתה תשמע? – כן? זה התחיל הרי שמה.

ככה זה, ולכן, כמו שיש גילוי פנים – שה' יתברך מתגלה לעם ישראל באופן גלוי כמו שהיה במכות מצרים, כמו שהיה בקריעת ים סוף, כמו שהיה במתן תורה, כמו שהיה בבית המקדש ששרתה שם שכינה בבית ראשון, או מתגלה לצדיקים ולנביאים ברוח הקודש ובנבואה, שזה גם למען הכלל אבל זה באופן פרטי, לא כולם רואים את זה – כמו שיש את זה בקדושה, יש להבדיל את זה בסטרא אחרא, בטומאה. "זה לעומת זה".

ולכן, בהתחלה החרטומים יכלו לחקות – לחקות, זה לא היה אמיתי – את המכות הראשונות, אחר כך הם כבר לא יכלו לעשות שום דבר. אז ככל שהשגחתו יתברך וכחו של ה' יתברך והתגלותו הלכו והתגלו במצרים, ככה החרטומים הלכו והפכו להיות אפס. לא רק זה – התחילו להאמין במשה. משה רבינו, הכח שלו והשם שלו עלו, כמו שאמרו עבדי פרעה בפרשה, אמרו לפרעה: "הטרם תדע כי אבדה מצרים?!" 'מה, אתה לא מבין? אתה לא רואה מה שקורה? והם מאוד מאוד העריכו והאמינו במשה. הם היו בהלם, כולם, כל המצרים. כל פעם שמשה רבינו בא ואומר משהו – טראח! זה קורה. הוא אומר שזה ייפסק – זה נפסק. אז מי בעל הבית פה? פרעה, שעשה את עצמו אילוק? או להבדיל אין סוף הבדלות, משה רבינו עבד ה'! התהליך הזה מופלא!

עוד תהליך מופלא שיש בפרשיות האלה, זה ההיבדלות, ההבדלה בין עם ישראל לבין האומות – כשעם ישראל היה משועבד לפרעה במצרים, יש אומרים שהיו שמה עוד עמים שהיו משועבדים כמוכן, אז כביכול המצרים הם השולטים, הם הגדולים, ועם ישראל כביכול הוא כלום, תתאנוש. ופתאום, בא בורא עולם ואומר: "אני בעל הבית פה ולא אף אחד אחר. פרעה הוא כלום, המצרים הם אפס, לחרטומים אין שום דבר – רק ה' יתברך והצדיקים שלו: משה ואהרון ומרים, שבעים זקנים וכלל עם ישראל. ואני בחרתי בעם הזה, הבטחתי לאבות הקדושים שאני בוחר בזרעם, והנה עכשיו נגמר הזמן". נגמר הזמן של השעבוד!

"גאולה אחרונה כגאולה ראשונה" – אנשים חושבים שהעולם הזה ימשך ככה מי יודע עד איפה, "כן זה תמיד יהיה", "כן, הקוסמוס מתפשט" וכל מיני סיפורים. כל פעם ממציאים משהו. ואיפה בורא עולם? לא רואים אותו כן, אנחנו בדור של הסתר פנים – זה גם כן עומד והולך להיגמר – שאבא שבשמיים מתישהו, מתי שהוא יחליט, הוא יתחיל להתגלות. גם כן מהקל אל הכבד, "קמעא קמעא", כדי שהעולם וגם אנחנו, עם ישראל, נוכל להתרגל לרעיון שיש בורא עולם ושהוא מתערב בעולם, הוא מנהל את העולם, הוא קובע מה כן ומה לא. והבן אדם צריך להיות עבד שלו – במקרה הטוב שיזכה להיות עבד של ה'. אם יזכה להיות בן של ה' – אוהו! ולעשות לו נחת רוח – פלא פלאים, פלא פלאים!

"קָץ שָׁם לַחֲשָׁד". כן, היה גם חושד, מכת חושד מצרים. "קץ שם לחושד": למשל, כיום עם המגיפה אנשים מתייאשים, "מה, יש אפילו מדענים שאומרים שאנחנו נצטרך לחיות עם זה לנצח" וכל מיני השערות כאלה ואחרות. אנשים מתייאשים – עוד מוטציה, ומה עם החיסון הזה, ומה פה ומה שם? וכבר באמת אנשים נמצאים כמעט שנה, אנחנו, כל העולם, נמצא בסגר כזה או אחר במגבלות חמורות שנה! ה' יעזור וימתיק את הדינים ברחמים.

אז יש כאלה שאומרים שהעולם השתנה. נגמר, עכשיו יש וירוס וזה ימשך וזה ימשך. לא! כתוב "קץ שם לחושך". מתישהו, מתי שאבא שבשמיים ירצה, הוירוס הזה יעלם והכל יעלם וימשך העולם. האם העולם ימשך כמו שהיה קודם "עולם כמנהגו נוהג", או שאנחנו בתחילה של איזה תהליך של גאולה גלויה ונניח 'מכת קורונה' זו המכה הראשונה? או לא יודע אם אנחנו צריכים חלילה לחטוף עשר מכות, אבל אולי זו איזו 'התרעה ראשונה', נקרא לזה ככה – זו איזו שליחות ראשונה לפרעה, "בוא הנה, תתעורר! יש פה בעל הבית, אתם לא בעל הבית. בעל הבית עוד מעט מופיע".

יש פה משהו עולמי, משהו עולמי מאוד רציני, בזמן שהמדע והעולם בהתפתחות שיא! אנחנו בהתפתחות שיא. מה, הם רוצים להגיד שבאופן טבעי כל מאה שנה יש מגיפה? – אין דבר כזה באופן טבעי, אין טבע! זה הכל בהשגחה.

והמגיפה הקודמת שהיתה, המגיפה של השפעת הספרדית, הרגה ככה וככה! אבל העולם אז לא היה במצב של היום בכלל, משום בחינה, בטח גם לא מבחינת המדע והיכולות ומה שהמדענים עושים היום, מה שהרפואה עושה, איפה זה ואיפה מה שהיה? – והנה, גם היום העולם חסר אונים. אם אבא שבשמיים רוצה, אז החיסונים יעזרו והכל יעלם ויגמר. ואם אבא שבשמיים חלילה לא רוצה, אנחנו נמשך כנראה לסבול עד שזה יסתדר. אבל בוודאי ש"קץ שם לחושך". זה לא ימשך מאה אלף שנה כל זה, כן? יש זמן לכל דבר, וגם יש זמן לגאולתם של ישראל! גאולתם של ישראל.

גם במצרים, לא כל היהודים שם היו כולם 'טלית שכולה תכלתי' ולא כולם היו מתוקנים. עובדה שהיתה מכת חושך כדי שבזמן הזה רשעי ישראל ימותו ויקברו אותם בסתר, כדי שהמצרים לא יגידו "אה כן, הנה, גם ישראל, יש להם חושך, גם ישראל מתים" – ואז הכל טבע. הוירוס אותו דבר: איך אומרים היום? "הוירוס לא פוסח על אף אחד – על כל המדינות, על כל העמים", אין הבדלה. בינתיים ההבדלה היחידה שיש, זה שהביאו לפה הרבה חיסונים, יותר ממה שהביאו למקומות אחרים – זו הבדלה. אבל מבחינת ההתנהגות של הוירוס – כמו בכל העולם.

אז עדיין אין הבדלה בין ישראל לעמים כרגע, במעשה, בניסיון הזה. אם היה מצב למשל שבכל העולם היה וירוס ובעם ישראל, בארץ ישראל, לא היה וירוס – וואו, היהודים לא נדבקים! מה קורה פה? אז מה היו עושים? היו עושים בדיקות גנטיות, לראות מה קרה, איזה גן יש ליהודים, שבגלל הגן הזה הם לא נדבקים? הם לא היו חושבים שאולי זה עם ה', אולי ה' עושה פה נס, אולי הוא מתחיל להבדיל אותם כמו שהבדיל אותם במצרים, שבכל מקום היה חושך מצרים – אבל איפה שיהודי היה לא היה חושך, גם אם היהודי היה בבית של המצרי – היה אור.

אנחנו עדיין לא בשלב הזה. אני לא יודע אם אבא שבשמיים יעשה את זה עוד פעם בכזו הדרגתיות או שזה יהיה משהו יותר פתאומי. כתוב ש"פתאום יבוא האדון" – מה אומר ה'פתאום' הזה? זה פתאום לגמרי או שזה כל מיני שלבים? אנחנו לא יודעים. לא הכל מובן וכתוב. יש כל מיני גישות, אינני יודע.

אבל כתוב כן: "גאולה אחרונה כגאולה ראשונה". ואנחנו גם מבינים שאי אפשר להביא את האור במכה אחת, כי הכלים ישברו. אז בוודאי תהיה איזושהי הדרגתיות – בהתחלה יותר הסתר. ההסתר הולך וגדל מצד אחד, אבל גם ההתגלות הולכת וגדלה מצד שני – הנה, המון אנשים, בלי עין הרע בן פורת יוסף, בעם ישראל, חוזרים בתשובה. לא היה דבר כזה בשום דור. זה לא סימן?! זה שמלא יהודים פה בארץ ישראל, ויש לנו עצמאות ומדינה, אפילו שהיא לא מתוקנת, זה לא סימן?! אלפיים שנה לא היה כלום – יהודי היה עבד בכל מיני ארצות, היה צריך בכל פעם לעבור ממדינה למדינה כי רדפו אותו, לא היתה לו יכולת להתגונן! עכשיו יש לנו יכולת להתגונן, בטבע. יש לנו יכולת להתגונן, זה לא היה.

אז מי לא רואה שיש פה תהליך? בוודאי! זה העם היחידי שהתפזר בכל האומות ונשאר עם. הוא נשאר עם ישראל חי. הוא חוזר לפה, כמו שכתוב בנביאים – הנה, יש התגלות. מי אמר שלא? אבל זה לוקח שנים. אנחנו כבר, לא יודע, מאז קום המדינה ועוד קודם, כל התהליכים – שמונים שנה, מאה

שנה, מאה חמשים שנה ההתגלות הזו שהולכת ומתגלה. ויש פה עם קטן, זאת אומרת עם ישראל פה במדינת ישראל, מעט, מתי מעט, מוקפים בכל מיני שונאים שכל השנים האלה מנסים לחסל את עם ישראל, וזה לא הולך! לא הולך, ברוך ה'. אז מה קורה פה?

מי שיש לו קצת עיניים לראות והוא לא משוחד, אז הוא מסתכל ורואה: מה זה? היתה שואה, היה מפעל לחסל את עם ישראל, מה שלא היה בעולם דבר כזה, שום עם לא עבר דבר כזה. והכל מודרני, כן? עם שיטות מודרניות ומדויקות. ולא עלינו, חיסלו מה שחיסלו, והנה אותם ניצולי השואה האלה באו והקימו פה גם מדינה, מדינה לתפארת. והמדינה הזו הופכת להיות מעצמה – היא מעצמה אזורית וכבר גם מעצמה עולמית, יש לנו השפעה בכל העולם – זה לא בטבע. אין דבר כזה!

אני בא ממדינה, איפה שנולדתי בחוץ לארץ, בארגנטינה – ושמה שום דבר לא השתנה. אולי קצת בנו, כמה בניינים חדשים, אבל הכל עולם כמנהגו נוהג. אנשים שבאו, נניח שמה מאיטליה באו לארגנטינה, אחרי דור אחד הם ארגנטינאים. מי זוכר שהם איטלקים או באו מספרד? כן? הרי מי הקים את המדינה הזו? הילידים, שהם אינדיאנים שהיו גרים שמה, ומהגרים שבאו מספרד ומאיטליה, ולהבדיל גם יהודים שברחו מהפוגרומים, כמו המשפחה שלי – ברחו מרוסיה, מאוקראינה, באו לארגנטינה. מכל זה נהיתה ארגנטינה.

אז יהודי תמיד נשאר יהודי: תמיד הם יגידו לך שאתה יהודי, למרות שאתה חמשה דורות שם. ואיטלקי או ספרדי – אחרי דור אחד, מי זוכר? הוא ארגנטינאי לכל דבר! נגמר. העמים מתמוססים, לא נשארים. מי שמהגר, אחרי דור-שניים, הוא כבר בן המקום, נגמר. אבל עם ישראל, זה לא ככה. אתה יכול להיות חמשה דורות באיזו מדינה שמה – ואתה יהודי! ושואלים אותך אם אתה יודע רוסית, קוראים לך רוסי. עד היום קוראים ליהודי שמה רוסי ועוד מילות גנאי בנוסף, כן? אבל אתה רוסי. 'מה רוסי? לפני מאה שנה באו אבותי מרוסיה, אז אני רוסי!' 'כן אתה רוסי. אתה לא מפה!'

שאלו את אמא שלי, שהיתה מתורגמנית: "איך את יודעת לדבר ספרדית כל כך טוב?" התפלאו. מה זה, היא נולדה שמה, היא דור רביעי – איך היא לא תדע ספרדית?! זו לא היתה משפחה דתית, זו משפחה חילונית, מבינים?

זה פלא פלאים! עם ישראל בא מכל קצוות העולם לפה, לארץ ישראל, כולם עם אותן התפילות, עם אותן המצוות, עם אותם המנהגים. סדר פסח! סדר פסח! סדר פסח, שבפרשה הזו ה' מצוה עלינו סדר פסח! סדר פסח בכל מקום! גם ברוסיה הסובייטית אנשים עשו בסתר, גם במחנות השמדה עשו סדר פסח בסתר. זה לא אז ולא נשכח. זה לא בטבע! זה הכל נסים מעל הטבע בתוך הטבע. זה נראה טבע, אבל זה לא טבע. אין טבע, אין כלום! איך אנשים לא רואים את זה, כל אחד, בגלל המוגבלות שלו הוא לא רואה את זה. כל אחד עסוק בעניינים הקטנים שלו.

אם כן, בפרשה הזו אנחנו הפכנו להיות עם. ה' בחר בנו ומצוה עלינו את מצוות הפסח. עדיין לא ניתנה תורה ויש לנו כבר מצוה. ומצרים 'חוטפת' את המכות וגם פרעה, וכבר אנחנו עומדים על הסף של לצאת ממצרים וללכת לעלות לארץ ישראל.

יש פה תהליכים מאוד-מאוד עמוקים בפרשה, צריך להתעמק בהם, גם בעניין של כל המלחמה של הקדושה נגד הסטרא אחרא: איך זה היה שמה – במכות, בשלבים, ובהתפתחות של התודעה של פרעה שהנה הולך להיות פה שינוי: לא עוזר לך כלום, אתה חשבת שאתה אלוך, אתה מלך העולם? אתה 'כלום', אתה 'אפס', המדינה שלך גם 'אפס'. היהודים האלה שחשבת שהם 'אפס' – הם מתחילים להיות הבוסים שלך. עוד מעט יקחו ממך גם את הזהב והכסף והשמלות וכל הדברים. ועוד מעט תתחנן שיתפללו שאתה לא תמות. ואתה תִשָּׁלַח אותם עם כל מה שהם ביקשו – גם עם הכלבים והחתולים אם היו להם – הכל, שום פרסה לא תישאר בארץ מצרים. מה שה' יתברך ציוה מההתחלה וביקש דרך משה – אתה תקיים את הכל, והעם שלך גם כן. ולא יעזור לך שום דבר. והיהודים יצאו 'ביד רמה'.

ואחר כך עוד נראה בפרשיות הבאות שפרעה רודף אחרי היהודים, הוא חושב שהוא רודף כדי להחזיר אותם, והוא הולך בעצם שמה לקבל את הטיפול האחרון שלו, ככה זה.

עם ישראל – עם ה'. כמו שאמרת, לא כולם היו שמה 'טלית שכולה תכלת' – הרבה רצו להישאר במצרים, לא רצו לצאת ממצרים. רצו להישאר ב'טבע', היה להם טוב. אומרים חכמים שאלה היו העשירים. כן, יש דבר כזה – אנשים יש להם 'ביזנס', יש להם כסף, טוב להם, לא רוצים לעלות לארץ, לא רוצים לחזור בתשובה, רוצים להישאר 'בקטע' שלהם. נוח להם. כל אחד, יש לו בחירה, נכון? כן.

אבל מגיע איזה זמן שמשמיים כבר לא מסכימים. נותנים צ'אנס: "אוקיי חבר'ה, אתם חוזרים בתשובה? אתם תצאו עם משה רבינו ממצרים או שאתם רוצים להישאר פה עם המצרים?" טוב, כל אחד עושה את החשבון שלו – מה, הוא יסגור את החנות עכשיו? ומה עם הכסף שלו? לא היה להם חנות, כן? אבל הם היו רגילים שם להיות ליד "סיר הבשר". אולי כדאי להישאר אצל פרעה, הוא נורא נחמד! לאיפה תלך? למדבר? תלך אחרי משה רבינו? יש בזה סיכון, זה קשה.

אני לא לועג – אני אומר שזה קשה. באמת, אנחנו, שנולדנו בחוץ לארץ, כשהורים החליטו לעלות לארץ – זה מהלך! זה לא דבר פשוט שבן אדם מחליט לעזוב את המקצוע שלו. אבא היה איש מוצלח, אמא היתה אישה מוצלחת, היה הכל, לא היה חסר שום דבר. אבל היה להם אידאל לעלות לארץ – אז הם עלו לארץ. היו צריכים להתגבר. גם זה משמיים, כן? אבל מבחינת הבן אדם – הוא צריך להתגבר. יש הרבה שלא עלו, שנשארו.

גם עכשיו, כמה יהודים יש בחוץ לארץ? כמה יהודים, לא עלינו, יש שנולדו פה והם לא פה, הם בחו"ל! גם בגלל הקריירה והכסף ושמה זה יותר נוח וכל מיני דברים. עכשיו עם המגיפה יש כאלה, הרבה, שחזרו, אבל יש עדיין, לא יודע, מספר עצום בחוץ לארץ. האם זו גזירה? האם יעשו תשובה? האם הם יחזרו לפה? לפני שיבוא משיח? לאחר שיבוא משיח? מה יקרה? איך יקרה? אנחנו לא יודעים.

אבל אנחנו בזמן של ההתהוות של התהליך הזה – של התגלותו יתברך. זה כבר התחיל, זה כבר התחיל. אנחנו ב"חבלי משיח". ונקוה שהכל יהיה בטוב ובקלות וכל היהודים והיהודיות יעשו תשובה ויעלו לארץ ויזכו. שכולנו נזכה.

זה זמן מיוחד, רבותי! אנחנו לא בזמן רגיל! לא להרדם! ואת כל זה אפשר להקיש מהפרשה הזו. אנחנו קוראים את הפרשה ועושים 'הקשות' למה שקורה היום – זה פלאי פלאים.

יהי רצון שכולנו נצא ממצרים של אז ושל היום. המצרים של היום – זה השעבוד לחומר, זה הערבוב שלנו עם מה שקורה בכל העולם, זה אנשים שעוד קשה להם לחזור בתשובה – עדיין אנחנו שם.

ה' יעזור והתהליך יעבור טוב, מהר, וכולנו נעשה את הבחירות הנכונות.

ובא לציון גואל במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.